

OZAN ERBABI (Arif Çubuk)

1946 yılında Nazillide dünyaya geldi, Babası İbrahim Anası Zehra dır, ilk okulu, babasının iş ve ikâmetinden dolayı, Dinar ilçesi, Dazkırı Nahiyesi, yayla köyünde okudu, sınıfta kalmadan, hatırla bitirip yine Nazillide dede mesleğimi olan, mandıracılığa başladı, hem iyi bir sanatkâr hem de, iyi bir esnaf olarak yetişti, ilk okul üçüncü sınıfta iken, okul olmadığı için okuyamayan ağabeyi nahiye pazarına

indikçe,

Tahir ile Zühre, Ferhat ile Şirin, Kerem ile Aslı ve Karacoğlan kitaplarını getirirdi, bu kitapları okurken kendini bu kahramanlar gibi hissedip, ağlardı.

Şiire ve halk aşıklığına, dokuz on yaşlarında, ilgi ve alakası olduğundan

1961 yıllarında eline kalem alıp, şiir yazmaya başladı.

Yazdıklarını beğenmeyip, imha etti, 1964 ler de biraz daha ifadesi anlaşılır, şiirler yazmaya başladı.

1968 de askerlik dönüşü, Erzincanlı aşık DİYARİ ile tanıştı, zaten ne olduysa, ondan sonra oldu, ARİF olan

adı Üstâdı tarafından, ERBABI Kondu, Piri Üstâdı DİYARİ hakkında fazla bir şey bilmiyor, yalnız Üstâdının BABA Mansur ocağından Alevi olduğunu biliyor, ama Üstâdı onu Bektaşî yaşam felsefesine göre yetiştirdi, Ona Dinin İnanç, İmanın güvenç, mezhebin kazanç olduğunu öğretti. Kişinin erdemliğe ulaşabilmesi için, İman gücüne ihtiyacı olduğunu, Din ve mezheplerin, çok önemli olmadığını söyledi, Erbabî de bundan sonra, Zahirde çürüyüp paslanmaktansa, Saza yaslanmayı yeğ gördü, Ömrümüz yel inen geçeceğine, tel inen geçsin deyip Mânâ yolunda, yürümeğe başladı, artık ne hızını biliyor nede sözünü, hâlâda yazıyor, hayatta tek isabetli işinin Eşi ŞENAY hanım ile hayatını birleştirip,

Çocukları Hayrettin ve Firaz dünyaya getirmek olduğunu söylüyor.

Bir halk aşığının maddi manevi yükünü, çekebilecek kadar, güçlü olan Ailesini her zaman sevgi ile kucakladığını dile getiriyor.

Sevgili ozanımız Erbabî İzmir Selçuk da ikamet etmektedir. Ozanımıza bundan sonra ki çalışmalarında da başarılar diliyoruz.

SİZE YAKIŞIR

Bu milletin, ekmeğiyle aşıyla
Doyun beyler doyun, size yakışır.
Kazanmıştı, tırnağıyla dişıyle
Soyun beyler soyun, size yakışır.

Kulpu tutan, dolduruyor kabını
Çekip almış, üzerinden zıbını
İşçilerin, yoksulların dibini
Oyun beyler oyun, size yakışır.

İnanç soktun, insanların özüne
Saf olanlar, yanar gider közüne
Bu milletin, aptal diye yüzüne
Deyin beyler deyin, size yakışır.

Suluyorsun, villadaki bahçeni
Hel lo deyip, bozuyorsun lehçeni
Bizim suyumuzda, kirli bohçanı
Yuyun beyler yuyun, size yakışır.

Kafalara, bez bağladın örtülük
Adam koydun, başımıza korkuluk
Güzel ülkem, size oldu arpalık
Yiyin beyler yiyin size yakışır.

Bunlar oldu, Erbabî nin konusu
Sorun kimmiş, dedesiyle ninesi
Eski malın, üzerine yenisi
Koyun beyler koyun, size yakışır.